

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/113/2015
Identifikačné číslo spisu:	5014200668
Dátum vydania rozhodnutia:	08.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200668.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: J.. W.M., bytom A. XXXX/XX, D., právne zastúpený: JUDr. Milan Štúrik, advokát so sídlom Holubyho 51, Martin, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaGŠ-147/3-43/2014 zo dňa 07.04.2014 konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/100/2014-42 zo dňa 18.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/100/2014-42 zo dňa 18.03.2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline č. k. 21S/100/2014-42 zo dňa 18.03.2015 žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného č. KaGŠ-147/3-43/2014 zo dňa 07.04.2014, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - Personálny rozkaz č. 558 zo dňa 16.01.2014 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru potvrdil. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia - personálneho rozkazu je uvedené, že v zmysle § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z. z.") služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom alebo za zločin, aj keď sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, bez ohľadu na to, či bolo toto odsúdenie zahladené. Uvedený dôvod skončenia služobného pomeru je obligatórny dôvodom, preto bol riaditeľ personálneho úradu povinný vydať personálny rozkaz o prepustení odvolateľa zo služobného pomeru.

Žalobca v žalobe namietal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 364/2005 Z. z., ktoré podľa názoru krajského súdu žalovaný správne aplikoval. Z dotknutého ustanovenia jasne vyplýva, že služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom alebo za zločin, aj keď sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený bez ohľadu na to, či bolo toto odsúdenie zahľadené.

Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd preukázané, že žalobca bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. ITv/2/2013-96 zo dňa 28.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tov/5/2013-107 zo dňa 05.12.2013 podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 a 8 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 800 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 30 dní a podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na jeden rok.

Pokiaľ žalobca namietal, že predložil výpis z registra trestov, na ktorom nie je uvedené žiadne porušenie zákona, tak aj túto námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú vzhľadom na to, že bezúhonnosť sa preukazuje odpisom, nie výpisom z registra trestov.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe namietal, že žalovaný nemá právnu subjektivitu a preto nemôže byť účastníkom občianskeho súdneho konania a žiadal žalobu zamietnuť. Zároveň poukázal na to, že žalobca je zastúpený právnym zástupcom, ktorý by mal správne označiť osobu, ktorá by mala byť pasívne legitimovaná v rámci súdneho sporu. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že v danej veci ide o konanie podľa piatej časti, prvej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Žalovaný je v zmysle § 250 ods. 4 O.s.p. správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. Z uvedeného dôvodu je žalovaný v žalobe správne označený.

Krajský súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že žalovaný vec správne právne posúdil, zistil skutočný stav veci a vydal zákonné rozhodnutie. Žalobca nesplnil podmienku ustanovenú v § 13 ods. 1 písm. c/ zák. č. 346/2005 Z.z., ktorú musí spĺňať po celú dobu štátnej služby profesionálneho vojaka a tou je bezúhonnosť.

II.

Vo včas podanom odvolaní sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa. Žalobca považuje rozhodnutie krajského súdu za nesprávne a odporujúce zákonu, najmä v tom prípade, ak krajský súd konštatuje, že on ako žalobca splnil podmienku ustanovenú v § 13 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z. z. Žalobca je toho názoru, že krajský súd mal vychádzať z § 13 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. Ďalej žalobca v podanom odvolaní uviedol, že peňažný trest vo výške 800,- € uhradil a s poukazom na čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky, § 2 ods. 4 Trestného zákona a vzhľadom k uvedeným skutočnostiam ako aj v nadväznosti na § 92 ods. 2 Trestného zákona a § 93 ods. 1 Trestného zákona, mal krajský súd rozhodnúť, že sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol a preto spĺňal podmienky na aplikáciu § 13 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z. z.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 04.06.2015 uviedol, že zotrúva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a žalobu považuje za nedôvodnú, nakoľko rozhodnutia ktoré napadol žalobca sú správne a vydané v súlade so zákonom č. 346/2005 Z. z. Žalovaný poukázal na ustanovenia § 13 ods. 3 a § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 346/2005 Z. z. a uviedol, že z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že žalobca prestal spĺňať zákonnú podmienku, ktorú musel v zmysle § 13 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. spĺňať po celú dobu trvania jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka a to podmienku bezúhonnosti a z toho dôvodu bol prepustený zo služobného pomeru, keďže právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. ITv/2/2013-96 zo dňa

28.06.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tov/5/2013-107 zo dňa 05.12.2013 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 800,- € (resp. náhradný trest odňatia slobody v trvaní 30 dní) a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní jedného roka.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 346/2005 Z. z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, alebo za

zločin, aj keď sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, bez ohľadu na to, či bolo toto odsúdenie zahladené.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. do štátnej služby možno prijať občana, ktorý

písomne požiadal o prijatie do štátnej služby,
dosiahol vek 18 rokov,

je bezúhonný,

je spoľahlivý,

ovláda štátny jazyk,

nie je členom politickej strany alebo politického hnutia,

má štátne občianstvo Slovenskej republiky alebo aj štátne občianstvo štátu, ktorý je

1. štátom Európskej únie alebo

2. členom medzinárodnej organizácie zabezpečujúcej spoločnú obranu proti napadnutiu, ktorej je Slovenská republika členom,

h) má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,

i) spĺňa vzdelanie na prijatie do štátnej služby,

j) ku dňu prijatia do štátnej služby nie je evidovaný ako občan, ktorý odoprel výkon mimoriadnej služby podľa osobitného predpisu,

k) je zdravotne spôsobilý, psychicky spôsobilý a fyzicky zdatný,

l) je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu

m) spĺňa predpoklady ustanovené osobitnými predpismi

n) ku dňu prijatia do štátnej služby skončí činnosti, ktorých vykonávanie je obmedzené alebo zakázané podľa § 11 a § 12,

o) súhlasí s výkonom štátnej služby podľa potrieb služobného úradu,

p) úspešne absolvoval výberové konanie.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z. z. podmienky ustanovené v odseku 1 písm. c/ až h/, k/ až m/ a o/ profesionálny vojak musí spĺňať po celú dobu štátnej služby profesionálneho vojaka.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za trestný čin, ak sa na neho nehľadá, akoby nebol odsúdený. Aj keď sa na občana hľadá, akoby nebol odsúdený, nepovažuje sa na účely tohto zákona za bezúhonného, ak bol právoplatne odsúdený za prečin, ktorý je úmyselným trestným činom, alebo za zločin. Bezúhonnosť v prijímacom konaní sa preukazuje odpisom z registra trestov nie starším ako tri mesiace.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. 558 z 16.01.2014 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 346/2005 Z. z. z dôvodu, že bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. ITv/2/2013-96 zo dňa 28.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2013 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. ITv/2/2013-96 zo dňa 28.06.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tov/5/2013-107 zo dňa 05.12.2013 bol žalobca uznaný za vinného, že dňa 19.11.2012 v čase okolo 05:15 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť na vedenie motorových vozidiel, ktorý si privodil požitím alkoholického nápoja, viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 307, EČV D., po ul. Kvačalovej v Žiline, v smere jazdy od sídliska Hájik na ul. Priemyselnú, kde menovaný bol pri budove Dopravného podniku mesta Žilina na ul. Kvačalovej zastavený hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina, ktorej sa v čase o 05:15 hod. podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom 0,64 mg/l (1,33 promile) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 05:45 hod. bola zistená hodnota 0,68 mg/l (1,42 promile) alkoholu v dychu, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za to sa odsúdil podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/

Trestného zákona, § 38 ods. 2 a 3 a 8 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 800,- €. Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dvoch) rokov. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o vine a peňažnom treste obžalovanému uložil podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 1 (jeden) rok.

Na základe skutočností, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. ITv/2/2013-96 zo dňa 28.06.2013, ktorý nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 23Tov/5/2013-107 právoplatnosť dňa 05.12.2013 bol žalobca, právoplatne odsúdený z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, veliteľ Veliteľstva pozemných síl Trenčín brigádny generál Ing. Ondrej Novosad dňa 14.01.2014 spracoval návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 364/2005 Z. z.

Prvostupňový správny orgán mal preukázané, že sú splnené dôvody na prepustenie žalobcu podľa ust. § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 364/2005 Z.z. tak, ako to vyplýva zo znenia zákona, t.j. že je povinnosťou vedúceho služobného úradu prepustiť profesionálneho vojaka zo služobného pomeru.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca podal dňa 28.01.2014 odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. KaGŠ-147/3-43/2014 zo dňa 07.04.2014 o podanom odvolaní rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 558 zo dňa 16.01.2014 potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu.

Spornou otázkou zostala odvolacia námietka žalobcu, že krajský súd v prejednávanej veci nesprávne aplikoval právne predpisy. Žalobca zdôvodnil, že je ho potrebné považovať za bezúhonného.

Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa v danej veci dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a to tak, že dňa 19.11.2012 v čase okolo 05:15 hod. v stave vylučujúcom spôsobilosť na vedenie motorových vozidiel, ktorý si privodil požitím alkoholického nápoja, viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 307, EČV D. po ul. Kvačalovej v Žiline, v smere jazdy od sídliska Hájik na ul. Priemyselnú, kde menovaný bol pri budove Dopravného podniku mesta Žilina na ul. Kvačalovej zastavený hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina, ktorej sa v čase o 05:15 hod. podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu s pozitívnym výsledkom 0,64 mg/l (1,33 promile) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 05:45 hod. bola zistená hodnota 0,68 mg/l (1,42 promile) alkoholu v dychu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomuto skutku uvádza, že žalobca ako oprávnený držiteľ vodičského preukazu na vedenie motorových vozidiel, pozná právne predpisy, ktoré upravujú povinnosti vodiča na vedenie motorového vozidla, vrátane povinnosti nešoférovať pod vplyvom alkoholu a napriek tomu, že tieto pozná a pôsobil ako profesionálny vojak, ktorý je povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené Ústavou SR, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy, uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, najmä zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu výkonu povolania s osobnými záujmami ako aj zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť ozbrojených síl Slovenskej republiky, dopustil sa konania, ktoré je v rozpore s Trestným zákonom. V danom prípade teda žalobca konal minimálne v nepriamom

úmysle podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona, pretože vedel, že svojim konaním môže ohroziť záujem chránený trestným zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s ním uzročený.

Sporné medzi žalobcom a žalovaným bolo posúdenie bezúhonnosti žalobcu pri výkone služobného pomeru u žalovaného. Žalobca má za to, že tým že zaplatil peňažný trest vo výške 800,- €, jeho vykonaním došlo k zahladeniu podľa § 92 ods. 2 Trestného zákona, a teda sa na neho hľadá ako keby nebol odsúdený v zmysle § 93 ods. 1 Trestného zákona, čo preukazuje podľa jeho názoru aj výpis z registra trestov.

Žalobca ako profesionálny vojak ozbrojených síl SR musí preukazovať bezúhonnosť v zmysle zákona č. 346/2005 Z. z. po celú dobu štátnej služby, pričom žalobca svojim protiprávnym konaním zakladajúcim subjektívnu stránku trestného činu podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ustanovenia § 13 ods. 1 písm. c/ a § 13 ods. 2 porušil, nakoľko okamihom nadobudnutia právoplatnosti trestného rozsudku, prestal spĺňať zákonom požadované vlastnosti na výkon povolania, aj napriek tomu, že peňažný trest uhradil. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z. z. sa bezúhonnosť preukazuje odpisom z registra trestov. Základným rozdielom medzi výpisom a odpisom z registra trestov je ten, že výpis z registra trestov obsahuje všetky doteraz nezahladené odsúdenia vrátane údajov o priebehu výkonu uložených trestov, ochranných opatrení a primeraných obmedzení, ak sa podľa zákona na páchatela nehladá, akoby nebol odsúdený. Odpis z registra trestov na rozdiel od výpisu z registra trestov je doslovným prepisom všetkých údajov z evidencie o príslušnej osobe, teda aj údajov o zahladených odsúdeniach, pretože inštitút zahladenia odsúdenia nie je spojený s výmazom záznamu. Štátu však nemožno uprieť oprávnenie vykonať opatrenia potrebné na ochranu poriadku vo veciach verejných, bezpečnosti občanov a vlastnej ochrany. Je vo verejnom záujme, aby odsúdený za určitý zákonom ustanovený trestný čin bol vylúčený z možnosti vykonávať povolanie, funkciu alebo činnosť v súvislosti, s ktorou spáchal takýto trestný čin a to aj napriek tomu, že takéto odsúdenie mu bolo zahladené vykonaním peňažného trestu.

Skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 70 <. zákona č. 346/2005 Z. z. <., pričom ods. 1 tohto ustanovenia stanovuje obligatórne dôvody pre prepustenie profesionálneho vojaka, kedy vedúci služobného úradu po zistení niektorého zo zákonom stanovených dôvodov má právnu povinnosť rozhodnúť o prepustení. Prepustenie zo služobného pomeru je jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu profesionálneho vojaka voči štátu, nemá podľa doterajších právnych názorov povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním služobného pomeru k ozbrojeným silám. Zákon č. 346/2005 Z. z. <. nemožno porovnávať s porušením pracovnej disciplíny u bežných pracovníkov, pretože zákon ustanovuje vyššiu mieru zodpovednosti a tomu musia zodpovedať aj osobitné možnosti postihu. Citovaný zákon kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony. Žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia ustanovení zákona č. 346/2005 Z. z. <., spáchaním prečinu s úmyselným zavinením, čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, a ktoré bolo v súlade so zákonom a je plne dôvodné.

Na základe vyššie uvedených skutočností správny orgán prvého stupňa nemal inú možnosť ako konať tak, ako mu zákon ukladá a podľa § 70 ods. 1 písm. f/ zákona č. 346/2005 Z. z. ukončiť služobný pomer žalobcu ako profesionálneho vojaka prepustením, keďže odvolateľ spáchal prečin s nepriamym úmyslom, a aj keď sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, bez ohľadu na to, či bolo toto odsúdenie zahladené.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/100/2014-42 zo dňa 18.03.2015 potvrdil ako vecne a právne správny.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.